

Оксана Розмариця за підсумками рейтингу "Країці люди Славутича 2004" року визнана кращою спортсменкою міста, а її наставник Юрій Каленський - тренером року.

Історія успіху

Оксана приїхала до Славутича у 1993-му. На ЧАЕС працює з 1995-го року дозиметристом цеху радіаційної безпеки. Одружена, має семирічного сина. Миловидна, життєрадісна. Про свої досягнення в спорті розповідає охоче, але з достоїнством.

Народилась на Донбасі. Після закінчення школи разом з подругою поїхала до Кишинєва, але довго там не затрималася. Повернулася до Славутича, де вже на той час жила її мати. Перша зустріч з містом була надто буденною і непомітною. Славутич будувався... Місто Оксана полюбила за динамічне і цікаве культурне життя. Багаточисленні фестивалі, концерти відомих співаків, поїздки в яхт-клуб...

З жінкою, котра обрала для себе не традиційний вид жіночого спорту, а суто чоловічий - важку атлетику, хотілось познайомитись ближче і написати про неї.

У дійсності Оксана виявилась зовсім іншою, а ніж я її уявляла. Маленька, тендітна з ідеальною фігурою - вона не була схожою на вигаданий мною образ спортсменки-важкоатлетки.

Жіночність не на заваді

Розговорившись, поцікавилась, коли вона захопилась "важким" спортом?

До тренувань у спортзалі приступила не самостійно, а завдяки чоловікові Леоніду, колишньому спортсмену і тренеру. Він розписав щоденні навантаження та обов'язкові вправи. Решту довелось робити все вже самій...

- Чи не було страшно? Адже організм змушений був витримувати значні навантаження і це після пологів. Та ще й вид спорту суто чоловічий, можна сказати, екстремальний.

- Гадаю, що це не відповідає дійсності. У минулому році на чемпіонаті Європи я зустрілась із знаменитою польською спортсменкою, яка займається пауерліфтингом, Агатою Врубель. Це приваблива та надзвичайно жіночна особистість, завжди привітна і весела. Вона причарувала не лише мене, а майже всіх спортсменів, з котрими була знайома. Я впевнена, що реалізувати себе може кожна жінка, було б лише бажання.

- В який момент звичайна фізкультура переросла в спорт?

- У 1999 році Юрій Каленський запропонував мені поїхати на змагання до Броварів, - розповідає Оксана. - Тоді про спортивні результати я не думала, але на змагання поїхала...

- І виконала норматив канди-

дата в майстри спорту, - продовжив за дружину Леонід.

Сім'я та спорт

- Чим запам'ятались перші змагання?

- Мабуть тим, що організації не було ніякої. Оргкомітет вимушений всі виступи втиснути в один день. Нагороди нам вручали десь близько опівночі.

- Через напружений розпорядок тренувань, коли Ви займаєтесь хатніми справами?

- Я вже звикла. Якось літом спробувала махнути на тренування рукою. Все набридло, - зізнається Оксана, - але довго не витримала і знову повернулася до звичного режиму. По-іншому вже не можу, це вже як хвороба.

- Але хто ж тоді готує їсти, доглядає за дитиною?

- Відверто зізнаюсь, що без чоловіка ніяких успіхів я б не досягла. Він мені в усьому допомагає. Він і дитиною займається і хатніми справами... Сумки носити не люблю, як і кожна жінка. Якщо поруч зі мною Леонід, то завжди забирає їх у мене. Мені дуже пощастило з чоловіком.

А якщо серйозно, то будь-яким спортом в Україні займатися дорого. Пауерліфтинг - не виняток. Цей вид спорту не є олімпійським, а тому на державному рівні не підтримується. Усі змагання відбуваються за рахунок спортсменів. Раніше на змагання їздила за свій рахунок. У цьому році вперше поїхала від ЧАЕС за відрядженням. А тому дуже влячна за це керівництву станції. Отримана грошова премія теж була не зайва, - підкреслила спортсменка.

Майя РУДЕНКО.
Фото Костянтина ДЮРДІЄВА.